

25959. II. L. 2.

H
L
C

HERBARDIAVR.

SPERGY BARONIS ETC.

Rerum Domi Militiæque Præclarè gestarum gloria Præstantissimi, Vita et Mors, ad salutem et commodum Patriæ transacta, et in Coruatiæ extremis finibus ad Budatsch-
kum X. Calend. Oct: in prælio aduersus

Turcas, omnis memoriæ crudeliss:

Christianorum salutis oppu-
gnatores, gloriosissime
oppetita.

A

Georgio Khisl de Kaltenprun Hereditario ampliss: Ditionis Goritziensis Dapifero properanter & turbulentè descripta.

LABACI EX OFFICINA IOAN-
nis Manlij, M. D. LXXV.

1N-03000 3816

VETERI ET IL-

LUSTRI FAMILIAE AVR-
SPEGIÆ, TOTIQVE AMPLIS-

simæ propagationi, ornamentis omnibus
honoris, monumentis gloriæ, &
laudis insignibus
affluentî.

S.

Equidem omnes bene de Rep. meriti, atq;
emerentes chari nobis esse debent: quòd
omnes suas cogitationes in salutem Ciuium
Ciuitatumq; incolumitatem, vitamq; homi-
num, & quietam & beatam conferentes pa-
cis ornamenta retinent: Inprimis verò Im-
peratores, qui virtute, consilio, fœlicitate, &
belli pericula repellunt, & Remp: bona for-
tunasq; omnium liberosq; conseruant dimi-
catione & periculo vitæ suæ. Qui autem v-
trunque præstant, vt & domi leges iudiciaq;
rectè administrent, omnes pari eodemque
iure retinentes: & foris omni studio ei bello
incumbant, in quo gloria & diuturnitas no-

PRÆFATIO.

minis Christiani, salus vicinorum, fortunæ
 plurimorum ciuium cum Repub. defendun-
 tur, dignitatem patriæ, & voluntatem Sena-
 tus, suis omnibus commodis & rationibus
 præferentes, hos tanquam mortales quosdam
 Deos colere, certè omnibus officijs quantum
 est in nobis, prosequi, omnemq; ijs, si non pa-
 rem ipsorum ingenijs, at pro nostris studijs
 debitam referre gratiam debemus, & viuis
 & mortuis. Eiusmodi mehercule fuit, non so-
 lum vestræ vetustissimæ familiæ, nobilitate
 & rerum gestarum gloria affluentis, sed eti-
 am sui amplissimi ordinis decus, HERBARDVS
 Baro ab Aursperg, Eques splendidissimus:
 Marchiæ Illyricæ Cubicularius, Cæsaris &
 Archiducis Caroli &c. Consiliarius, Dux &
 Præfectus prouinciæ Carniolæ, & in Cor-
 uatia eiq; adiuncta ora maritima, militaris
 imperij Administrator atque vicarius. Nam
 & multos annos Reipub: ita præfuit, vt one-
 re deposito domestici officij, omne suum stu-
 dium, omnes cogitationes, in eam conser-
 uandam

P R Æ F A T I O.

uañdam atque amplificandam conferret; & omne tempus ætatis ad scientiam rei militaris sic traduxit, vel suis imperijs, vel periculis in præsentia & ante oculos propositis alacri animo aditis, vt nulla iam res effet, in vltu militari posita, quæ eius scientiam fugeret, atque vt diuinitus propter studia militaria apud iuuentutem obsoleta, homines autem & summos Duces, partim ætate, partim ferro consumptos, cum tot bella aut à nobis necessariò suscipiantur, aut subito atque improuisa nascantur, ad dubia labentis atque cadentis patriæ tēpora, & cæteros studio laudis ac virtutis inflammandos, natus videretur: Non literis ad rei militaris scientiam, sed rebus gestis Triumphis ac victorijs eruditus: Quod abundè declarant ipsius res gestæ, multæ, magnæ, atque præclaræ, quæ felicitati ipsius & virtuti: hæc autem extrema quæ nuper acciderunt, non culpæ, sed fortunæ & nostris peccatis tribuenda sint, atque si verum quærimus, in maxima ipsius laude

P R Æ F A T I O.

ac gloria ponēda: Nam qui antea sæpius immanem & fœdam crudelitatem Turcarum non solum à iugulis nostris, sed etiam à membris & visceribus auertisset, paucisq; cohortibus cum maximis Turcarum copijs cōfixisset, hostesq; nefarios, D. O. M. templis huius vrbis tectis, libertati, vitæq; nostræ ac sanguini imminentes prostrauisset, fudisset, occidisset, is ad x. Calen. Octob. dū gloriæ & laudis auidus, effrenatius in aciem hostium irruit, nihil minus quàm ipsorum tam repente aduentum expectans, eorumq; primos ordines metu, & ipsius cōspectu perterritos, fugiētes acriter insequitur, repente à reliqua multitudine vndiquaq; circūseptus est, acriterq; cominus pugnās, duobus nobiliss. hostium Ducibus confossis, & totidē ad necem vulneratis, cum iam vitam cum sanguine effluere sentiret, fortiter collum subiecit ijs gladijs quibus multi ante eū ipsius similes, minori cum gloria occiderūt. Quo ipsius acerbiss: crudelissimoq; interitu, tantus omnium

mentes

mentes dolor occupauit, tanti fletus lamentationesq; vndiquaq; cōsecuti sunt, vt omnes omniū ordinum homines, recordatione ipsius excellentiarū quas aut maximo suo cōmodo experti essent, aut fama & auditione accepissent, studia erga ipsum, quæ re & iudicijs sæpè significassent, vultu & lachrymis, quas plurimas in ipsius funere profuderunt, declararent. Quis enim tum non gemuit? quis non arsit dolore? Cuius in vita, nitebatur salus patriæ, cum eo tēpore esse ademptum, quo quia vnus ille occidit, non hæc solum prouincia, sed omnes ferè finitimæ atq; adiūctæ conciderūt? Quem Dei beneficio Reip. procreatū immortalē si fieri posset, omnes boni esse cuperēt, ei difficilimo Reip. tēpore præter oēm opinionē crudeliter allatā esse mortē? Quando autem hoc vestro, vel potius Reip. gravi vulnere, mœret Cæsar, imperij & existimationis gloria præstātissimus: Dolet ipsius frater minimus natus Carolus, cuius dominationi & potestati nos & natura & voluntate parem:

tota prouincia in lamētis luctuq; iacet. Squa-
 lēt cohortes, affliētantur reliquiae Coruatiae,
 amifsione ſui conſeruatoris, agri denique ipſi
 deſerti, & arces relictæ direptioni atq; incen-
 dijs, tam beneficū, tam ſalutarē, tam fortem
 defenſorem ac propugnatorē deſiderāt, non
 eſt mirū vos Illuſtres viros, quos propter cō-
 munionem ſanguinis & coniunctionem ani-
 morum præcipuē hæc res attingit, veſtrum
 dolorem diſſimulare non poſſe, ſed vultu
 & ſignificatione oſtentare, opinione omnium
 maiorem eſſe tantum certē, quantum vobis
 incredibilis à natura & à voluntate profe-
 ctus in ipſum amor & vniuerſæ Reip. vul-
 nus, medicinæ ac curationis expers afferre
 debuit. Neque enim eſtis illi ferrei, qui tam
 acerba veſtrorum morte & ſeruitute non
 moueamini, eorumq; omnium lachrymis, à
 quibus vos circumſeſſos videtis, quiq; vobis
 aut ad ſpem conſolationis, aut ad ſocieta-
 tem calamitatis quotidie præſtō ſunt. Ver-
 ſatur etiam vobis, dies & noctes ante ocu-
 los

PRÆFATIO.

Ius maximæ spei & expectationis adolescens
 propter singulares virtutes suavitatemq;
 morum apud omnes ordines gratiosus, qui
 cum se patri ante oculos trucidato, aut mor-
 te, aut seruitute satisfacturum esse spon-
 didisset, alterum fecit, alterius omen. Dij auer-
 tant: Is ex vinculis atq; tenebris supplices ad
 vos tendit manus, vestrumq; auxilium taci-
 tus implorat, remittentemq; iam dolorem
 incendit atq; excitat. Sed illa vos homines
 & naturæ & doctrinæ adiumentis instru-
 ctos, & à vera Philosophia, quam Aristoteles
 ignoravit, in eiusmodi euentis curationem
 petentes, sustentare debent. Mors consenta-
 nea vitæ sanctissimè honestissimèq; actæ, in
 qua sæpè magno vsui Reipub. & priuatus &
 in magistratibus fuit. Cogitatio conditionis
 humanæ, & ipsius mortis nobilitas atq; glo-
 ria Recordatio eorum, quæ pro salute pu-
 blica gessit, hoc est memoria vitæ gloriose:
 Honos sepulturæ qui maximus haberi potest
 mortuo, quo ipsum ne crudelissimi quidem

PRÆFATIO.

hostes carere passi sunt. Communis omnium
 luctus honestę mortis testis. Mortem illam
 vulgarem eiusmodi viuendi viam ingressis
 nullam præbere materiam ad laudem. Vita
 & mors præclaris monumentis ad omnem
 memoriam cōmendata. Inprimis autem Cæ
 saris & Archiducis Caroli literis, quibus ei
 præclarū fortitudinis & sanguinis pro patria
 profusi testimonium impertitum est, quod
 extet ad memoriam posteritatis sempiter
 nam, atque ad iudicium ipsius in patriam
 benevolentix æqualis ætati. Illa enim vo
 bis notiora sunt, quam mihi. Vitam non
 tam esse in Spiritu, quàm in laude & glo
 ria, cuius etiam post mortem sensum ha
 bemus. Cum possis cum summa virtute &
 honore pro patria interire, cumque dies &
 noctes omnia hominum vitam vndique fata
 circumstent, melius esse illum Spiritum,
 quem naturæ debeas pro patria effundere,
 quàm per dedecus & ignominiam, aut vi
 uere aut seruire. Neque turpem mortem
 forti

forti viro posse accidere, neque immaturam, nec miseram, non dubitanti pericula, labores, dolorem, mortem etiam pro patria, si ita ei conueniat suscipere. Quod ei crudelissimi hostes cum obesse vellent, profuerunt, multasque ei, vita erepta, vno dolore, animi ac corporis, & omnes in ipsum feruentem meditata iracundiæ pœnas ademerunt, ipseque eò cupidius ad mortem concurrerit, quò maiora proposita victo supplicia seruitutis videret. Ad extremum quod alta quadam mente & excellenti ingenio præditus hostium crudelitatem, à quibus victoribus si cruciatus absit, mors in beneficij loco numeranda est, suo sanguine & vulneribus suis fatiare maluerit, quàm dare se incertæ & periculosæ fugæ: Improbis verò materiam inuidiæ & sermonis, quos animo cernebat laudi suæ si aduentantis hostis aspectum subterfugisset, obtrectaturos. Quodque filius patri similis, virtutis robore firmior, quàm

P R Æ F A T I O.

ætatis, se in medios hostes & vndique circumfusos immiserit: itemque quod virtute superans ætatem, initium conflicendi cum hostibus fecerit, ipsorumque fulgentes gladios, & in suum caput vitamque districtos, non pertinuerit. Quod omnibus in terris & iam versetur & semper habitabit mortis ipsius memoria, neque silebitur filij admirabilis ac penè diuina fortitudo, propter quam multi à maioribus in cælum sublati sunt, atque in Deorum numero collocati. Quid? illa nihil ne ad leniendum vestrum dolorem & luctum pertinent? Inanes hominum spes, imbecillitas conditionis humanæ, & fallaces nostræ cogitationes, quæ in medio spacio sæpè franguntur & corruunt, & ante in ipso cursu concidunt quàm portum conspiciere potuerunt. Quod perpetua quadam felicitate vsus, ille celsit è vita, suo magis quàm Reipub: tempore, & tum occidit cum lugere facilius Rempub. posset, propter perturbationem religionis & bonorum sui similibus penuriam.

PRÆFATIO.

am si viueret qualem iuuare : vixeritq; sibi & suæ gloriæ satis. Vestro itaque & communi omnium incommodo detrimentoq; dolendum est. Illius vero mortis opportunitas & nobilitas benevolentia prosequenda, vt quotiescunque de fortissimo viro cogitabitis, toties ipsius præclarissimarum virtutū vobis veniat in mentem. Si enim id doletis, quod eo iam frui vobis non liceat, commune est & vestrum præcipuè id malum, quod moderatius iam ferri debet, ne non ad benevolentiam, sed ad domesticam utilitatem referri videatur. Sint tanquam illi ipsi aliquid acerbitatis acciderit angimini, videte ne potius sit gratulari ei beatam, & omnibus bonis circumfluentem vitam, & longè optatissimum dominatoris Dei conspectum, semperternis illis mentibus circumfusum, quam hoc eius casu nimium mœrere, summamq; ipsius fœlicitatem nõ satis grato animo interpretari. Omnino ita sentire debetis, vobis optimam illam esse consolationem: coniugi:

quod eō viro careat quem laudare quam lugere præstat : liberis quod habebūt domesticum exemplum virtutis : Fratri, quod in se vt corporis sic virtutum similitudinem esse confidet : proximis, quod recordabuntur tantum maioribus eorum debitum esse, vnde etiam quod posteris solueretur redundaret. Quæ ego non idcirco commemoravi, quod vobis minus venirent in mentē, sed indicandæ meæ singularis vobisq; debitæ obseruantix causa, testificandiq; mei incredibilis doloris meritò ex vestro luctu accepti : quem vtinā abstergere vobis oratione mea possem aut aliquid eiusmodi afferre, quo eum si non omnino (ægrè enim diuellimur à natura cōiuncti) at aliqua tamen ex parte deponeretis gauderetisq; potius, cum multa & varia impendeāt hominibus genera mortis id genus quod est pulcherrimum ei obtigisse : eumq; nec inhumatum esse nec desertum (quod tamen ipsum pro patria non miserandum putatur) sed honorificentissimè redditū terræ,

cum

PRÆFATIO.

cum ei supremi dici celebritatem, etiam inimici, ipsius memoriam propter virtutes, grato animo vsurpantes, concederent. Sui verò cum lamentis, & laudationibus, vnde ipsorum preces & vota cognoscere potuistis, ad sepultarum sunt persecuti: eo omnium ordinum & ætatum concursu, ea doloris significatione, quæ futura est ad memoriam posteritatis nuncia virtutis. Quanquam autem non ignoro, præstantissimum hominem & fortissimum Imperatorem immortalitatem habiturum à seipso, semperque illius constantiam in periculis, in Rep: tuenda curam atque prudentiam, dexteramque non minus in bello præliisque quam in fide promissisque firmam, omnium mortalium amam ita celebraturam, ut vera prædicatio ipsius nominis etiam ab inuitissimis extorqueatur: Tamen, quando viuenti, eam quam cogitabam & quam debui operam nauare non licuit, mortuo gratus esse volui, in eius rebus gestis memoria & admiratione dignis, si non eleganter &

pro

P R Æ F A T I O.

pro ipsarum dignitate: at verè & pro meo in vos omnes merito debitoq; studio referendis, & in eius morte decoranda, cui nullam aliam gratiã referre iam possum. Quod propter hæreditaria multa magnaq; vestrorum maiorum in meos collata beneficia maximè debeo. Quæ separatim referre breuitati studens intermitto: tanta autem esse libenter prolixèq; fateor, vt maximam partem nostrorum ornamentorum ipsis acceptam referamus, quæ centum annorum interuallo, quo primum nostri maiores, vestrorum gratiam & auctoritatem secuti, relicta Ducis Bavarix aula, & fortunarum suarum domicilio, huc commearunt, multifariam in ipsos contulerunt. Idcircoq; vos vicissim omnia à nobis studia, omnia officia, omnemq; operam expectare cupiamus. Huc accedit, quod tanta fuit huius illustris Herois in patrem meum beneuolentia, tanta item eius in illum obseruantia, nata ex multorum officiorum coniunctione, ex quotidiana cõsuetudine, &

P R Æ F A T I O.

publicorum munerum societate, in qua XX. totos annos domi militiæq; coniunctis imē vixerunt: vt meas præcipuē partes esse putarem augere præclarissimum virum hoc honore, si modo aliquis à me propter ingenij humilitatem in eum potest redundare, cui nullus honor nisi debitus tribui non potest. In eo verò maximē, iustiq; apud vos veniē atque excusationis spem pono, quod quanquā non defuturos intelligerem, qui hoc & vberius & ornatus facerent, tamen ego, qui neque vsu satis & ingenio parum possum, aggressus id sūm, non tam perficiendi spe, quam parentis studijs obtemperandi voluntate, maluiq; morem gerens ei, cui me charissimū esse intelligerem, cuiq; nihil petenti negare debeo, desiderari à vobis prudentiam meam quam si id non fecissem beneuolentiā. Quod autem minus ingenio possum, subsidio mihi veritatem comparavi, quæ in rebus gestis euentisq; hominum memoria repetēdis eloquentiæ præferri solet: in quibus, si eloquen-

PRÆFATIO.

tiam afferas, non est aspernanda, si non affe-
 ras, satis est si cætera desint, non esse menda-
 cem. Quod, vt cætera non possim, certè præ-
 stabo: omnesq; ipsius honorum gradus, in
 ipsis deferendis omnium ordinum studia:
 omnes inimicis oblatas occasiones prælio-
 rum: irruptiones, ipsorumq; agrorum depo-
 pulationes: de ipsis relatas victorias, quàm
 diligentiss: & breuissimè potero, ita prose-
 quar, vt neq; veram laudem ei detrahã, neq;
 falsam affingam: Deniq; quemadmodũ ipsius
 corpus inimicorũ crudelitati præbitũ & se-
 pulturę datum sit. Vos (Illustres & re & no-
 mine viros) precatus, si aut humilitate ver-
 borum, aut insulsitate sententiarum, ipsius
 clarissimis factis, non lucem, sed noctem &
 tenebras attulero, vt ita existimetis, me nihil
 quod quidem à patre alijsq; fide dignis, &
 spectatæ industriæ viris, eius nomen crebris
 sermonibus quotidie vsurpãtib; auditum
 meminissim, silentio præteriss: nihilq; ma-
 gis cupere quàm, vt pro vestra singulari, &
 vestri

P R Æ F A T I O.

vestri generis propria humanitate, id à me
 eo animo, quo ego scribens cogitabam, acci-
 piatis, paupertatemq; & inopiam orationis
 meæ qua vtor in laudatione Principis viri
 vestræ antiquæ nobilitatis ex clarissimis ori-
 ginibus profectæ & in hunc diem affinitati-
 bus & clientelis florētissimæ, recensioneq;
 ipsius vitæ, rerumq; præclare fortiterq; ge-
 starum: vestra copia atq; vbertate subleuan-
 tes, concedentes etiam aliquid infirmitati
 ætatis, id quod deest, non voluntate,
 sed aut inopia, aut ignoratione

prætermissum esse pute-
 tis. Labaci Cal:
 Nouem:

*Memoria
Julio 14/6
700
097*
HERBARDVS AVRSPERGIUS
spectatissimus Baro & Eques, vir, memoria
domesticorum exemplorum virtutis magnus, &
proprijs ac suis laudibus multò maior: Ipsius enim
generis antiquitas, sexcentos iam annos amplius,
cum cæteris ornamentis virtutis fortunæ & ingenij
tùm æstimatione singularis cuiusdam ad res maxi-
mas benè gerendas & diuinitus adiunctæ fortunæ,
maximè floruit: Ipse verò & in omnibus vitæ par-
tibus moderatus, honestus atq; integer: & in re mi-
litari, cum summi consilij & max: animi, tum vsu
quoq; bellorum gerendorum sui ordinis, hominum
longè præstantissimus, non modo à maioribus reli-
ctas & traditas, à patre etiam acceptas laudes con-
seruauit, sed multas præterea addidit proprias atq;
suas. Cum enim se, virtute non genere, hominum
existimationi commendari cuperet, suiq; generis
initium ac nominis, ab se gigni & propagari vellet:
Cumq; ab initio statim ætatis magna spectaret, &
ad ea rectissimis studijs contenderet, ad summam
amplitudinem peruenit, non per ludum & per ne-
gligentiam, vt multi, quibus omnia beneficia dor-
mientibus deferuntur, sed maximis suis periculis ac
dimicationibus: vt omnes ipsius honorum gradus,
omnia imperia ad eum delata, non diuturnis preci-
bus (vt ferè fit) efflagitata, sed dignitate impetrata,
& ipsius præclarissimis virtutibus, & in Rempub:
meritis singularibus, debita fuisse videantur. Tanc

tus enim Imperator in omni genere belli fuit, prælijs, oppugnationibus, totiusq; belli instrumentis & apparatu, vt non modo eorum, qui nunc sunt sui generis gloriæ, sed ne antiquorum quidem memoriæ, Africanorum & Maximorum, Epaminundæ atq; Annibalis & eius generis hominum quicquam concederet. In eodem tanta authoritas fuit, tanta fides, tanta prudentia in Repub. administranda: Tanta innocentia in potestatibus atq; Imperijs: vt multos annos steterit patria ipsius, item mea, Carniola, ipsius Decretis seruandis, & quasi vestigijs persequendis: atq; vt nullum probrum, nulla suspicio turpitudinis, quæ aut à cupiditate, aut à petulantia, aut à crudelitate nata esset, ei obijci potuerit, neque vera, neq; ficta, quæ non aut inuidiæ, aut obtreccationi assignaretur. Maiore studio, cum omni literarum generi, quod eam viuendæ viam ingressis cõueniret tum eloquentiæ & cœlestis Philosophiæ deditus fuit, quàm qui illum ignorabant, arbitrabatur: Nec verò ineunte ætate solum, sed & Præfectus Carniolæ aliquot annos, & in ipso bello, in quo vel propter vicinitatem hostium, vel propter assiduitatem præliorum, vel etiam propter difficultatem numariam, ita magna rei militaris & earum rerum, quæ ex ea pendent occupatio est, vt nihil aut certè non multum Imperatori sub ipsis tectis ac tabernaculis vacui temporis relinquatur. Ita enim vir benè à natura & à disciplina instructus existimabat, imprimis earum rerum, quibus beatæ vitæ sempiternæq;

salutis hominum ratio contineretur cognitionem
& disputationem principibus Viris, hoc est, sui simili-
libus, decoram atq; adeo necessariam esse omnino,
dummodo illud cauerent, ne quid priuatis studijs de
opera publica detraherent: neq; iucunditate dome-
sticarum cōmentationum, communem vtilitatem,
desertam esse paterentur. Gloriam enim non mo-
do non minui, sed etiam augeri, eorum qui ad
gratiosas illustresq; laudes belli rerumq; gerendarū
literarum etiam non minus splendoras, peruulga-
tas fortasse minus, adiunxerunt. Ad summam,
ea fuit dignitas. Hominis, ex præclaro virtutum
comitatu, ex suauitate morum, totiusq; oris atque
corporis specie nata: Ex res gestæ, multis, duorum
omnis memoriæ Clarissimorum Cæsarum iudicijs,
Reipublicæq; beneficijs amplificatæ: Ea existimatio
vitæ, ex ornamentis virtutis atque ingenij profe-
cta, vt paucos hæc Prouincia post hominum me-
moriæ ipsius pares tulerit, atque adeo, vt nemo à
Dijs immortalibus, tot tantasq; restacitus auderet
optare, quot & quantæ Deorum beneficio, ad
eum erant delatæ, quæ vt illi propriæ erant,
ita etiam vt diuturnæ & perpetuæ essent, cum
communis salutis atque conseruationis libertatis,
tum ipsius hominis causa, omnes boni ipsius vir-
tutes admirantes, & ipsius amore incensî, cupie-
bant & optabant. Sed quoniam ita tulit casus in-
festus, vt Vir suis Virtutibus & aliorum vitijs
maximus difficilimo Reipublicæ tempore & ma-

xima penuria eorum hominum, qui eam aut cadentem fulcire possint, aut iacentem excitare & inducere in spem cogitationemq; meliorem, pro salute & libertate patriæ, pro vita & fortunis eorum, quos suæ fidei commendatos & concreditos meminisset, mortem oppeteret, suoq; sanguine odium inimicorum ita expleret, vt cogitatis direptionibus atque incendijs modum statuerent, atque reditum magis maturum, quàm processum longiorrem quærerent: Nostrum est in homine optimè de Repub: merito, & præclarissimas res pro salute communi gestas non obliuisci, & nefarias & ipsius diuino ingenio indignas non suspicari; memoriãq; eorum quæ non modo in se atq; in domesticum dæcus honorificè & temperanter, sed quæ in vniuersam Rempub, fœliciter ac præclare fecerit, publicis literarum monumentis commendatam diligenter retinere, & posteris proderè exemplū ad imitandum, quo ad similes virtutes similiaq; facta excitentur. Quæ, quantum ingenio & facultate dicendi consequi poterò (quod in me perexiguum est, & à qua vt omnes meæ vitæ rationes ab ineunte ætate susceptæ non abhorruerunt, ita sentio me nihil, aut certè non multum adiuuari) sic commemorabo, vt ea in omnium animis, ad similitudinem imitationemq; condi & collocari cupiam, eiusque funestissimi diei, quo ille suæ salutis oblitus, & quantum patriæ deberet memor, pro ipsius salute ad non dubiam mortem concurrerit, æternum esse,

esse, atque ad memoriam patris patriam atque
in suos benevolentiam, quos aut crudeliter occisos,
aut turpiter vinctos, antequam moreretur, aspexit,
propagatum.

Vt autem primam ingressionem nostram, ab
ipsius cunabulis & pueritiæ memoria vltima repe-
ramus. Cum adhuc puer omnibus ingenuis atque
sui generis hominibus dignis disciplinis, vestigijs
suorum ingressus, imbueretur, spe & expectatione
tanquam in herbis non fallacibus, maturitatē & fru-
ctum ostentans, ita suos æquales discendi studio
& ardore quodam amoris, sine quo nihil in vi-
ta egregium facere possumus, superare contende-
bat, vt in eo facile maiorum virtutes & nascentes
agnosceres, & adultis iam atque amplificatis eos ho-
nores, quos postea multis gradibus officiorum in
Repub. consecutus est, tanquam meritos debi-
tosque esse delatos. Qua specie & non ficta sed vera
significatione virtutum, & a maioribus accepta-
rum, & exercitatione bene viuendi, & progressio-
ne vitæ, quotidie magis magisque eminentium, omnia-
um, quibus cum viueret, studia & gratiam sibi con-
ciliauit. Alios verò paulò acriores ingeniorum
æstimatores, in spem maximam adduxit, & quem-
admodum confiderent, & euentus postea iudica-
uit verissimam, singularis alicuius præstantiæ, vnde
si vita suppeditaret, plurimum præsidij, plurimum
ornamentorum Resp. expectaret. Itaque quod id
temporis Principum Domus exultantium & pere-
grinantium

grinantium virtutum portus & perfugium putarentur, ex sententia parentum in Aulam Ducis Cluuenſis &c. ad percipiendam omnem rationem humanitatis, imprimis verò ea quæ eſſent propria rei militaris profectus eſt: In qua cum uſq; ad extremam pueritiam in maxima gratia Principis, in luce atq; in oculis omnium, qui maximam virtutis & ingenij indolem in illo agnoſcerent & amplecteretur, vixiſſet, omniumq; de ſe expectationē virtute magis quàm ætate ſuperaiſſet, à ſuis, ipſius conſuetudine ægrè carentibus, in patriam euocatus eſt. His fundamentis adoleſcentiæ iactis: vt educeret incluſam virtutem ex umbratili exercitatione, in ſolem atq; puluerem: quod res militaris doctorem uſumq; deſiderat: annos natus duodeviginti, miles fuit Ioannis Lenkouiſhij &c. duorum Auuſtorum patris & filij, conſiliorum adminiſtri, & in Slauiæ, Coruatiæ & huic adiunctæ maritimæ oræ, extremis finibus, frequentibus Turcarum crudeliſſimorum noſtri generis hoſtium latrocinijſ & cædibus, rapinis atq; quotidianis ferè excuſſionibus inſeſtis, Imperatoris primarij: In quo tanta rei militaris ſcientia fuit, tanta præliorum ſecundorum copia, tanta in victorijs humanitas, vt ad omnia ſuæ memoriæ duriffima, diuturna, & quaſi naturalia bella ſcèliciter & è ſalute Reipub. conficienda, diuina quadam ergà nos beneuolentia natus videretur: atq; vt incredibile ſit, quoties cum hoſtibus ferum & manus contulerit, nūquam abiectus, ſemper

D

per uiſ

per victor : difficile etiam dictu ; vtrum hostes
magis ; fortitudinem illius pugnantis timuerint , an
manuetudinem victi , & in ipsius potestatem de-
lati dilexerint : vt volet , quisque accipiat : Ego
pro summa & officiorum & benevolentia con-
iunctione , qua patri meo cum ipso , multos an-
nos fuit , liberè dicturus sum , quod sentio . Prae-
clarorum multorum & maximorum ipsius in
Rempub. meritorum commemoratio , nunquam
intermittetur ; nunquam memoria delebitur . Dum
genus hominum , dum populi Carniolani & Cor-
uatici nomen extabit (quod quidem sempiternum
esse velim) ipsius ad labores belli industria , ad
pericula fortitudo , ad usum ac disciplinam peritia ,
ad consilia prudentia , ad casum fortunamque
foelicitas : imprimis verò incredibilis quaedam
liberalitas , qua homines , si hoc fas est dictu ,
Dijs pares facit : reliquae innumerabiles virtutes
nominabuntur , & admonere nos debebunt , quò
minus certa est & minus diuturna vita , hoc magis
Rempublicam , dum per Deum Opt. Max. liceat ,
frui debere summorum hominum , hoc est , sui , &
huius , cuius res gestas adumbrare caepi similitum ,
vita atque virtute . Huic , inquam , clarissimo homi-
ni , & summo Imperatori , HERBARDVS Aur-
spergius & c. abhinc annos triginta , operam dedit :
Huic saepe ad periculum atq; ad aciem praesto fuit ,
itinerum , periculorum , & victoriaru omnium co-
mes , socius , atq; adiutor . Hicq; ei primus aditus fu-
it , atq;

it, atq; ascensus ad cætera iactus. In quo multis
signis fortitudinis, & singularis cuiusdam iudicij, sæ-
pè etiam suppeditatione consiliorum, omnium &
maximè ipsius Imperatoris incredibilem, & vitæ ip-
sius æqualem in se amorem excitavit, declaravitq;
maiorum virtutis imitandæ voluntatem; item ab ex-
cellenti eximiaq; virtute, progressum ætatis expe-
ctari non oportere. Itaq; primum quinquaginta,
deinde non ita multò post centum delectis Equiti-
bus præficitur: Maximo omnium studio, summoq;
consensu: cum & ipsius commilitones lætarentur,
eiusmodi sibi Ducem constitutum, quo authore at-
que magistro omnium quæ cogitarent, prosperum
& foelicem exitum sperarent: & reliqui Præfecti
atque Centuriones gauderent, quod eo consilio-
rum administro, periculorum comite, gloriæ con-
sorte atque particeps, multa se conaturos & per-
fecturos considerent, ipsis præclara, Republicæ
gloriosa. Nec eos sefellit opinio, vel potius cer-
ta & solida ipsius virtutis expectatio. Nam cum,
quid oneris suscepisset, quid de se omnes sentirent
& sperarent, reputaret, & quomodo & ho-
rum studijs atque votis respondere posset, &
nefarijs inimicorum cogitationibus obsistere, dies
ac noctes cogitaret: Venit ei in mentem, nulla
re id, aut ad utilitatem præclarius, aut ad spe-
ciem illustrius, fieri posse, quàm si in fini-
timas Turcarum Regiones, cum suis excurre-
ret; hostesque antequam cogitarent, id accidere

posse, aut nec opinantes opprimeret, aut paratos
& armatos, vi ferroque disturbaret: quos sæpè me-
minisset, excisionem, inflammationem, depopula-
tionem, vastitatem, toti Prouinciæ, tectis omnium
atque agris, habitatoribus autem omnis fortunæ ac
loci, viris ac mulieribus, mortem & seruitutem cru-
deliter intulisse. Impetrata igitur impunitate & pro-
fectionis licentia, & capto consilio ad tempus, con-
tractis tantis Equitum & Peditum, qui eadem sti-
pendia mererent auxilijs, quanta ad id, quod in ani-
mo habebat, conficiendum satis esse intelligeret, si-
lentio in fines hostium inuadit, Serbumque opimam
& fertilem Regionem, quocumque delatus est, aut dis-
ripit & depopulatur: aut cuncta disturbat & dissi-
pat: vnaque excursione, paucis horis, totius anni fru-
ctus aufert: cum ipsius aduentu ipso ac nomine im-
petus hostium concursantium & iam coniuncto-
rum repressi essent ac retardati, ob eamque causam
habitatores inermes & imparati. vndique metu diffu-
gissent: pecora, tecta, ac domos direptioni & incen-
dijs reliquissent, arationes deseruissent. Re itaque ex
voluntate & ad optatum prosperè & foeliciter con-
fecta, cæsis plurimis eorum, qui in aduenientem cum
ferro inuaserant, pluribus etiam captis, magna vi
pecoris abacta, victor & Triumphans, omnibus
suis saluis & incolumibus redijt. Ob eamque rem,
prudenter cogitatum, fortiter susceptam, & foelici-
ter confectam, tanquam mercedem periculorum &
primæ victoriæ præmium amplissimum, maximam
est gloriæ

est gloriam apud suos, apud hostes autem existimationem consecutus: Quæ dici vix potest, quantum in bellis administrandis, atq; in Imperio militari valeat. Constat enim sæpè inimicos, vt aut despiciant, aut metuant, aut oderint, aut ament, existimatione non minus famæ, quàm aliqua certa ratione commoueri. Tránsito ante pedes posita: Omitto quotidianas hostium in Coruatiam & ea loca, vbi cum suis consideret irruptiones, ipsorum cædes, cogitatorum incendiorum, vastitatum & rapinarum, retardatos impetus, & multa alia in hostes machinata atq; molita. Illud silentio præterire non debeo: quòd eandem viam inuidiosam & excursionibus barbarorum infestam, non ita longo interuallo repetiuit & Regionem, vt iam dictum est, vbertate agrorum, & magnitudine pastionis excellentè, peregrinorum frequentia, & incolarum assiduitate atque opera, priori cultui restitutam, iterum inflammavit, & maiorem etiam, quàm antea hostibus calamitatem & timorem: Socijs verò lætitiâ & diuina incolumitatis spem attulerit, vt ipsos hostes, metu perterritos, ipsius fortitudinis fama trementes conscientia multorum atrociorum exanimatos, prouocasse ad pugnam pœniteret. Quos quotidie nouam aliquam pestem ipsius capiti, toti verò prouinciæ ferrum & flammam ac seruitutem minantes, sæpè aduenientes, in ipsis vestigijs occidit: & progredi cupientes, à processu arcuit, & à reditu refrenauit.

Hoc eodem anno, cum Hostes perpetuis excursionsibus & depopulationibus agrorum, omnia quocumque inuaderet crudeliter vastarent atque diriperet, ut uisceretur ipsorum crudelitatem & Reip. iniurias, accitis & aduocatis suis & aliorum Ducum copijs, omnibusque ad constantiam, quamque sua sponte erecti essent, cohortatis atque incensis, V dignam, munitissimam arcem hostium, perfugium & receptaculum praedarum, ex nostris fortunis crudelissime captum improviso oppressit, atque ab hostibus partim dispersis ac dissipatis metu, partim uero atque ferro trucidatis, desertam & derelictam, incendit atque diripuit, agros peruastauit: plurimos hostes in profectio- ne, in reditu, & ipso ardore praelij occidit, plures etiam secum in seruitutem adduxit: greges equorum & tantum pecoris abegit, quantum milites onusti praeda & armis abripere potuerunt. Domum cum suis uxor nostrarum iniuriarum & omnium quae cogitauerat confector reuersus, aequali praedae partitione instituit, & suos, ut se paulum reficerent, cum bona gratia dimittit. Rursus non ita multo post ad oblatam occasionem eadem arma sumpsit, & idem iter instituit, maiore & sua gloria, & hostium caede atque pernicie. Omnino quamdiu huic muneri praefuit (praefuit autem annos duos) non defugit, quotiescumque se obtulit occasio subire aspectum hostium, & cum ijs vitae periculo concertare neque dubitauit vitam, quam populi Coruatici & suorum uotibus, precibus & optatis, in tot dimicationibus retinisset, pro ipsorum libertate & salute

salute in extremum discrimen adducere, atq; adeo
sæpè ad non dubiam mortem concurrere. 10
Cum autem hæc ipsius facta Reip. utilia, ipsi
præclara ad laudē, latere non possent, & in luce col-
locari vellent: Cæsar qui considerandum sibi puta-
ret, etiamsi ipse nihil postularet, sola gloria, mercede
aditorum periculorū contentus, quantū ipsius vir-
tutibus & meritis deberetur, eum Segniæ præfici iu-
bet, urbemq; olim clarissimam, & nunc ab hostibus
vndiquaq; circūsessam ipsius fidei & custodiæ com-
mittit. In qua dñi quinq; annos amplius, maxima om-
nium ordinū approbatione, & iudicia æqualiter &
rem militarē fortiter administrat, sæpè hostibus illi
Urbi & suo nomini maximè & animo & armis in-
festis, armatus occurrit: Sæpè Urbem omnemq; ad-
iunctam oram maritimam impendente seruitute, &
sæpius ei minitata flamma & excisione, & celeritate
cōsilij, & armis atq; Imperio, præcipuè verò foelici-
tate propria sui generis atq; feminis liberauit: Sæpè
suis cōmilitonibus, frequentibus barbarorum
cædibus, & fortitudinis opinione atq; fama claris:
in propinquos hostium fines excurrentibus & co-
mitem & Ducem se præbuit, cumq; non abhorre-
ret difficiles exitus, propter hostium multitudinem
& Regionis naturam, vt suo honori, suorumq; salu-
ti non deesset, quorum votis sentiret, se à morte
sæpè esse reuocatum, alacri animo & læta-
bundus eò profectus est, vnde se rediturum non
existimaret, Denique sæpè ipsius consilio, arma
sunt,

fuñt, aut posita, aut suscepta, aut illata, vsq; adeo, vt
nemo esset, neq; Ciuis, neq; Peregrinus, quæci non
vt parenti gratias ageret: qui non ipsi vitam suam,
liberos, fortunasq; referret acceptas: & quod ma-
ximè facit auctoritatem & fidem, est ei decedenti,
Vrbis ab incensione atque interitu conseruatæ, &
Ciuum ab interuicione & seruitute defensorum,
& vocis & memoriæ testimonio præconium im-
pertitum, & pro tantis ipsius in Remp. meritis, gra-
tiæ actæ & relatæ.

Deinde, quod virtutem necessariò consequi-
tur gloria, propter multa, liberaliter, iustè, humani-
ter, fortiter, cogitata, decreta, & in communem vti-
litatem allata, Cæsaris & omnium ordinum iudiciò,
Prouinciæ Coruatæ, & totius ei adiunctæ oræ ma-
ritimæ Legatus defectus est, hoc est, summi & com-
munis Imperatoris Lenkouitskij gloriæ socius, con-
siliorum consors, & Imperij Vicarius atq; admini-
strator: quæ maxima est & latè patens dignitas: ad
quã non nisi præstantibus & ingenio, & vsu, & ex-
ercitatione rerum viris, & in inferioribus honorum
gradibus cù laude versatis, aditus patet. Hic autè &
ob alia per multa, & imprimis quòd in potestatibus
præter cæteros gloriam spectaret, & non mercatu-
ram quandam vtilitatum suarum, quodq; omnes
magnam spem haberent communis salutis priuata-
rumq; rerum in ipsius fortitudine, & erga Remp.
omnibus perspectissima beneuolentia, dignus est
iudicatus, ad quem inuicem & recusantem, hoc ex-

tra ordinarium & maximum Imperium deferretur. Quod ipsorum de se iudicium, in ipsa ingressione atq; primo aditu, magna ipsius gloria, & omnium ordinum gratulatione comprobauit. Nam cum pater meus, Cæsaris beneficio Eques, & Consiliarius & id temporis in Prouincia Coruatia, Tribunus Ærarij, Vuihatshium oppidum duarum horarum à Turcarum finibus distans cogitaret: militibus diu-
turnis prælijs & propinquitate barbarorum, & ex-
pectatione solutionis, mutilatis, exanimatis atq; ex-
haustis, promissa, decreta & debita stipendia per-
soluturus: Quod autem sine ipsius & publicorum
præsidiorum comitatu tutò eò peruenire non pos-
set, & vnà proficisci non recusauit, & postero die
ad repentinum improuisumq; nuncium, aduentan-
tium hostium arma sumpsit, relictoq; ad Urbis cu-
stodiam satis firmo præsidio, cum reliquis copijs ho-
stibus, quos in arcem Sluniam, iam cum ferro inua-
sisse intellexerat, obuiam processit, eosq; incensis
tectis, depopulatis agris, plurimis omniũ ætatũ & vi-
ris & mulieribus crudeliter trucidatis, plurimis item
vinctis atq; constrictis, victores, & paulò post, alijs
finitimis arcibus eandem crudelitatem & seruitutem
inferre cogitantes, imparatos ad pugnam offendit,
omniaq; circumspiciens, ne quid offenderet, ne quò
imprudens irrueret, instructa ad aspectum & ad fir-
mitatem acie, cum his numero superioribus, sed
spe rapiendi atque prædandi dissipatis, ad DRES-
nikum ita contendit, vt eis omnem prædam, de no-

stris per scelus & iniuriam captam eriperet: multos occideret, plures etiam caperet. Omnino ad ducentos, duobus tantum suis ex prælio desideratis. Ad vesperum rursus ad oppidum, vnde profectus erat, summa cum gratulatione Ciuium & lætitia redijt: ipse lætus, gratias etiam agens Deo Opt: Max: quod ipsius & suorum opera, & tecta incensione, & agri vastitate essent liberati atque defensi: habitatores verò & mortis interitu, & crudelissima atque foedissima seruitute: Cuius non solum euentus atq; perpessio, sed etiam conditio & expectatio, indigna homine Christiano & libero est. Hoc acerrimum prælium, & ad memoriam nostrorum virtutis præclarum, suppeditatione consiorum atq; præsentia Illustrium & nobilissimorum Iuuiorum Nicolai & Francisci de Frangepanibus, Comitum de Tersaz & Slun &c. Item Francisci Ursini, Comitis de Blagai, & Maximiliani à Lamberg, id temporis Consiliarij pacis & belli, item patris mei Tribuni Ærarij: & horum omnium interuentu initum, & Dei beneficio victoria terminatum est. Præda item, iudicio sapientissimi Imperatoris æqualiter distributa, & milites ad reficiendum se dimissi.

Post aliquanto ad Coragnissas castra habens, cum vicinorum hostium frequentes conuentus, scelerata consilia, & nefarios conatus, nihilq; eos dies & noctes, quàm de suo & ei commendatæ Prouinciæ exitio cogitare intelligeret, atque ex Speculato-

culatoribus, quos maximis præmijs inter medios ho-
stes aleret, certior factus esset, hostes in animo ha-
bere, ad PERGNAM Arcem, cum exercitu ac-
cedere, eamque omnem Regionem ipsorum more
diripere, incendere, depopulari: habitatores omnes
sedibus & possessionibus pellere, ipsorum aduen-
tum expectantes, & improviso oppressos, aut re-
pugnantes occidere, aut captos comprehensosq; in
sempiternam seruitutem & vita redimendam ad-
ducere. Ad hos veros nuncios & rumores sub-
sequentes, Vir non minus ad coniecturam rerum
futurarum sapiens, quàm ad propulsandos hosti-
um conatus diligens & fortis, quanquam im-
pediretur, & paucitate militum, quod reli-
quæ copix ad tempus adesse iussæ, nondum
aduenissent, & contraria nonnullorum, qui à
dimicatione abhorrerent voluntate: Primum vt bo-
ni Imperatores certamen initari solent, suos diffi-
dentes, & nonnihil tergiuersantes confirmavit.
Deinde ne quid offenderet, & magis de suorum ho-
nore & periculo, quàm de sua salute sollicitus, trigin-
ta delectos velites hostibus obuiam prodire iubet,
eosq; aduenientes & in se incitatos, cōfidenter ado-
riri. Sese cum reliquis totidem (aliorum enim expe-
ctatio periculosa erat) à tergo eorū vestigia ingres-
sionesq; persecuturum, eorumq; saluti ad aciem,
vel potius vt ipse confidebat, ad victoriam præstō
futurum. Hi dicto audientes, & paululum progres-
si, in hostes expeditos in equis, ferè ad septingentos

nostro more instructos & occultatos, ut de impro-
 uisō in nostros impetū facerent, insperatō incidunt:
 Initio perturbantur ipsorum aspectu & numero,
 insistant tamen, & se se inuicem iacentis & ardenti-
 bus oculis aspiciunt. Interim Dux cum reliquis ad-
 uolat, & eminus coniectione telorum, initium
 configendi cum hostibus facit, ipsis numero im-
 par, animi magnitudine superior: Eosque ip-
 so eius aspectu & nomine percussos, & ad tor-
 mentorum coniectionem fundentes vastos & im-
 manes sonos, in fugam se conferre cogit: acriter
 insequitur, multos nobilissimos eorum Præfectos
 & Lanistas cædit, centum & quinquaginta ferè ca-
 pit, & inprimis eorum ductorem, magni nominis
 Centurionem Poturueliam. Reliquos turpiter fu-
 gientes, quod offensionem periculosam videret, re-
 linquit: potiusq̃ mediocri, gloriosa tamen victoria
 contentus esse voluit, quàm cupiditate insequendi,
 & inuidia loci hostium occultatoris eam amittere,
 ac se suosq̃ commilitones, discriminum periculo-
 rumq̃ comites, morti sine causa offerre.

Interim pater meus, magno auri pondere coa-
 cto ex publicis exactionibus, iussu Lenkouitshij &c
 ad quem paulō ante Imperium militare à Cæsare
 erat delatum, in Coruatiam adcurrit. Conferunt
 sermones: communicant consilia: stipendia mili-
 tibus decernunt, & quia via latrocinij barbarorum
 esset infesta, coniunctim Bihatshium profiscun-
 tur. His se comitem adiunxit **HERBARDVS**
Aursper

Aurspergius, Lenkowitzio charitate fillus, dignitate conciliorum adiutor, voluntate periculorum Comes Ad vesperum subsidunt ad Zetinam, & propter inopiam tecti, in Monasterio, quod est subter Arcem pernoctant. Postero die, antequam illuxisset, à Slunio aliquot tormētorum crepitus exaudiunt, conijciuntq̄ aduentare vel potius adesse iam hostes: Continuo omnes cohortes, ad nutum Imperatoris præsentis congregantur, paulò post in aciem dimicationemq̄ venturæ. Comes Slunius de suorum salutē & incolumitate sollicitus, ad Lenkowitzium adit, deprecaturq̄, vt cum suis velitibus hostibus obuiam prodire possit, & incitatos ipsorum impetus quantum liceret retardare, atq̄, quod misericordia ductus maximè cupiebat, suorum, inimicorum telis & iniectis ignibus appetitorum vitæ & fortunis subuenire. Quod ei summo studio & cupiditate petenti non est denegatum, & datum etiam ipsius salutis causa negocium Aurspergero &c. vt cum trecentis equitibus eum à tergo subsequeretur: eiq̄ & ad periculum & ad victoriam præstò esset. Qui dum Comitis vestigia persequitur, ipsiusq̄ affectatores cupidius hostibus de superiore loco in ipsos illatis obsistentes, & partim iam hastis trāsfixos, partim vinctos constrictosq̄ conspiceret, acri erectoq̄ & vultu & animo, cum suis in armatos & iam victores hostes se immittit: nostros ipsius aduentu recreatos, cunctantes & diffidentes excitat: Hostibus verò, spem exploratæ victoriæ adimit. Eripit

etiã sexaginta nobiles viros vinctos iam , fortunisq̃
omnibus crudeliter spoliatos, gladiosq̃ in nostrorũ
capita districtos, à iugulis ipsorum reijcit, ipsorumq̃
coniuges atq̃ liberos, à flamma ferroq̃ liberat. Mul-
tos in acie interficit , & imprimis ipsorum Ducem,
Aliam Dumlianam, & gratia apud suos insignem,
& multis crebrisq̃ nostrorũ hominum cædibus no-
bilitatum, Postea interuentu Lenkouitshij quem ho-
noris & suppeditandorum consiliorum causa co-
mitabatur Pater meus, maiore etiam cõtentione pu-
gnatum est. Capti centum amplius , sumptaq̃ sup-
plicia de audacissimis hostibus, atq̃ nostrorũ mor-
tes, inimicorum sanguine & cædibus expiata.

Pace postea inter Cæsarem & Turcam sublata,
denunciato etiam atque indicto vltro citroq̃ bello:
cum iam & literis speculatorum, & sermonibus om-
nium allatum esset, Regem Turcarum furentem
audacia, pestem toto orbi nefariè molientem, Pa-
rietinis autem Pannoniæ, ferrum flammamq̃ mini-
tantem. cum maximo exercitu , suo more, hoc est,
superbiss: delectu & durissima conquisitione col-
lecto cogitare in Segethum , & propinquas finiti-
masq̃ arces, quorum incolumitas & interitus, ex Se-
gethi salute & exitio penderet, cõferre pestem illam,
quàm in reliquias Vngariæ, atq̃ adeo in vniuersam
Remp: Christianorũ, iam diu machinatus esset: &
iam Bizantio profectũ, progressum esse multorum
dierũ viã, & vndiq̃ tota Mœsia & adiuncta Panno-
nia, munitiones viarum, & molitiones pontium ad

trans=

transmittendas ipsius innumerabiles copias fieri.
HERBARDVS Illustris Dux, Clarissimo
Patre natus, Auo, maioribus: vt suo decori non
deesset, salutiq; Prouinciæ suæ fidei & custodiæ
commendatæ consulere, atque adeo, vt hostium om-
nia cædibus & incendijs vastare cupientium, fu-
rorem ac tela vitaret: Primum dissipatas cohortes
& Turmas ad se conuocat. Deinde Carniolæ pro-
ceres ad præsidium cõmunis patriæ, & ad vicinorũ
fortunas conseruandas excitat. Ostendit nisi cala-
mitate docti diligenter provideãt, ipsis easdem belli
iniurias impẽdere, ob eamq; causam oës concurrere
debere ad cõmune acerbissimũ incendium in Chri-
stianos homines excitatum & iam opinione magis
dissipatum, restinguendũ. Deniq; exorat vt sibi ad
quãcumq; fortunã & victoriæ & calamitatis præstò
esse velint. Frequentes conueniunt, in primis ipsius
duo fratres, eiusdemq; generis ac nominis, Ioannes
Aurspergius, Baro in Schonberg &c. & Cæ. gratia
& ipsorũ virtutibus & rebus gestis præstantissimi:
Illustres itẽ & re & nomine Barones Turriani, pater
meus, permulti alij, quos vt ipsorũ dignitas postulat
honoris causa nomino, & breuitati studẽs, & quod
res est omnibus peruulgata atq; nota prætermitto,
libenter autem omnes de patria optimẽ esse meritos
idq; & tum & sæpè alias abundè re ipsa com-
probasse fateor. Cum his de salute patriæ fortunisq;
deliberat: Propinquũ ipsis interitũ nisi occursum sit,
denunciat: Laborẽ in patria defendenda præcipuẽ
suum

sum esse : Studium verò ipsius conseruandæ, & expropinqua & imminente seruitute vindicandæ commune ei cum illis esse debere. Itaq; de communi sententia constitutam est, vt occasio diuinitus oblata, non dimitteretur. Omnes vna voce liberaliter spondent in seq; recipiunt, sese omnes belli & itineris iniurias libenter cum ipso subituros, dummodo ipsorum periculis tantum detrimenti, quantum Dei immortalis ope & auxilio confiderent hostibus inferretur, & (quod plurimum potest ad arcendos inimicos) nostrorum animi iacentes, expectatione meliorum euentorum erigerentur. Cecidit autem per commodè, vt antequam digrederentur, perfuga quidam ab Vduigna à suis refugeret, & ad Ducem de quo verba facimus, deuolaret, eiq; aditum se in Arcem Vduignam patefacturum, si se audiret, polliceretur, saluis & incolumibus suis, eorumq; omnium internecone, qui ad Arcis custodiam escitantes & semisomnes excubarent. Addidit præterea, se libenter voluntariam mortem subiturū, suumq; corpus omnibus cruciatibus præbiturum, (nisi quid grauius impediret) si aliter euenisset atq; putatum esset. Præmij & mercedis loco, nihil aliud postulat, quàm vt ipsius multarum iniuriarum, nostris hominibus multos annos illatarum obliuisceretur : seq; diuino afflatu è tenebris falsæ religionis, in lucem veræ atq; adeo in cælum reuocatum, nullamq; pœnam suorum delictorum deprecantem, in gratiam reciperet. Inducit virum

fortem & paratum ad pericula, in quibus patriæ & suorum salutem inclusam esse sentiret, vt rem sibi gloriosam, hostibus (si sp̄e euentus non falleret) pernitiosam, forti animo magnoq̄ susciperet, & antequam aggrederetur, faceret præparationem diligentem, nihilq̄ prætermitteret, quod sibi ad tam præclarum & tam difficile facinus, absque periculo conficiendum, expedire intelligeret. Itaq̄ & Duces & milites, voluntate inter se similes, Dei Op. Max. præsidio confidentes, & tam præter optatum, sed valde ex voluntate oblata occasione læti, dant se in viam. Pernoctant in Sauolie, quod duarum horarum à Vuihatshio abest, & totidem à Repitsia arce. Postero die, iam in fines hostium ingressis, occurrunt nostri homines, qui & ipsis & iumentis si progredierentur, maximum periculum imminere denunciant: Quod montium asperitas, quos vulgò hortos diaboli nominant, propter aquam congelatam frigoribus, niuiumq̄ de cælo cadentium altitudinem, viasq̄ immunitas, densas atq̄ asperas, absque maximo vitæ & prolapsionis discrimine, transcendendi non posset. Hic vir constans, & qui diuturna perpeffione incommodorum, sensum omnem doloris & periculorū amisisset, insistit: & diu multumq̄ dubitans vtrum melius esset, progredi an redire, cogitatione eorum quæ ipsis, peregrinas, syluestres, & inusitatas vias indagantibus, anni tempore duro accidere possent acerba, è cursu reuocatus est: suorum etiam voluntate, qui vtilius esse

putarunt honestè cedere, quàm spe inani & maxi-
mam partè fallaci, in apertam perniciem incurrere.
Ea ipsa die cum contentius ambularet, Repitshium
ad vesperum redijt. Sed paulò perturbator: Diffi-
cile enim est, quod cum magna spe efficièdi ingres-
sus sis, id non exequi vsque ad extremum. Ne au-
tem omnino inanis & inglorius reuenteretur, vnde
cum magna omnium singularis alicuius victoriæ
expectatione profectus erat, posterum diem totum
qui fuit festus Christo olim ex mortuis pro salute
humani generis sempiternæ morti & seruituti de-
stinati, excitato, & consequentem noctem per ho-
stium agros oberrauit, atque in LVSHZE Bos-
nensis Imperij, tercentas amplius incolarum domos
incendit, omnemq; circa Regionè depopulatus est
magna ipsius gloria magnaq; hostium calamitate
summo dedecore coniuncta. Hoc loco de Trans-
fuga Simone Setshitshio, à quo commemoratum
est spem diripiendæ & inflammandæ Vduignæ
nostris fuisse iniectam, prætermittere non possum;
quod videlicet antequam hostium castra & religio-
nem, iudicio & voluntate relinqueret, cuidam
Barbaro suo familiari, silentio negocium datum
erat, vt eum ad se tecto ac domo inuitaret, & dis-
cumbentem improvisò interimeret. Quod dum il-
le occasionis tarditatem expectans, diem ex die dif-
fert, eo laqueo, quem socio tetèderat, imprudens in-
dutus interiijt. Setshitshius enim cui doleret, sceleris
in se moliti memor, hominem, qui se & animo &
oculis

oculis sæpè ad cædem notauerat, sed ficto & sermone & vultu, id quod cogitaret, coelantem familiarius appellat: ad prandium inuitat: Pranso poto, & nihil minus cogitanti ceruicibus caput abscidit. Denique in castra AVRSBERGERI affert. Quo ipsius factò desideria omnium sui commouit, declarauitq; suam in fide permanentem constantiam & perpetuam voluntatem. Idque multis postea hostiũ cædibus, & ad extremũ profusione sanguinis comprobauit: Nam cum & vicinorum hostiũ & longinquorũ, qui de ipso nihil præter auditum haberent odia, & omnium arma in se concitasset, diu ipsorum effrenatum furorem, & acerrimos atq; vndiq; in se intentos gladios vitare non potuit: Neq; circumuentus ex insidijs, inimicorũ crudelitatem suo sanguine explere: Qui vt in calamitate hominis inuidiosi ac omnibus offensi, mores ferros, immanemq; naturam ipsorum ostenderent, ex ipsius capite poculum confici curarunt, auroq; ad pompã in lacinijs vndiquaq; exornari, quod extaret ad memoriam ipsius in ipsos iniuriarũ, & ipsorum de ipso sumpti supplicij sempiternam.

Non ita multò post Cæsar Maximilianus & cere & nomine omnium maximus & longè præstantissi: cum max: & fortissimo exercitu ex omnibus gentibus & nationibus, sua sponte & absque spe & cogitatione præmiorum ad ipsum confluentibus, in Vngariam proficiscitur, Item Carolus Archidux Austriæ &c, magnitudine animi & gloriæ

amore similis patris, Aui, Maiorum: comitatu verò
omnium ipso dignarum virtutum superior: Pro-
pter impendens bellum & genere ipso necessarium,
& inæqualitate decertandi periculosum, omnes ex
suis Prouincijs, paulò paratiores atq; exercitiores
& inprimis Proceres, atq; delectam iuuentutem ac-
cerisit. Solis Carniolanis, vicinitate & propinquitate
hostium, impendenti maximo periculo proximis,
benignè & comiter remittit atq; concedit, vt in suis
finibus consisterent: separatim verò Aurspergero
Rempub. committit, & omni contentione animi &
corporis provide re iubet, ne quid detrimenti patia-
tur. Carniolani itaq; in Campum D. Bartholomæi
conueniunt, atq; ibi triduum commorantur. Deins-
de Crucem versus castra mouent, nutum & impe-
rium Aurspergeri &c. qui in vltimis Coruatix fini-
bus, non procul ab hostium telis versabatur, expe-
ctantes. Cui de salute suorum, & de hostium perni-
tie, diu noctuq; cogitanti, optatò est oblata occasio,
Noui, arcis nuper ad Vnam ædificatæ, frequētibus
hostium conuentibus celebris, prædonumq; tutis:
portus, & perfugij improvisò opprimendæ. Vt au-
tem commodius, & quantum fieri posset absq; pe-
riculo & interneccione suorum rem conficeret, Pe-
trum Erdeudæume Coruatix Præsidentem, per literas
consulit, quid ipsi pro salute & existimatione com-
muni faciendum esse censeret, & diem constituit at-
que locum, ad quem si ei videretur, ex re & ex tem-
pore, de toto itinere ac reditu cōsiliū capturi con-
ueni-

uenirent. Itidem Iosephum Turrianum Baronem
lectissimum, & bellicis laudibus abundantem, id
temporis delectorum Equitum Carniolanorum
Ducem, ad se accersit. Congregati in eunt rationem
& inuestigant viam, qua cōmodissimè possint per-
ficere id quod cogitant. Ad Arcem destinatam
direptioni & incendijs directò contendunt, eoq̄ de-
lati, prælium cum hostibus aduersis ineunt, ipsiq̄
partim fugatis, partim cæsis & vinctis, certatim in
oppidum cum ferro & flamma inuadunt. Arcis
cuiodi ipso rumore & nomine timorem & despe-
rationem injiciunt; vsq̄ adeo, vt nostris ad portam
præstò esset, spemq̄ deditiois, si ipsius vitæ peper-
cissent, faceret. Sed in hoc medio apparatu, Vfrasi-
mus Hleunæ Præses (Barbari Begum appellant)
Segethum, ad sui domini castra petens, fortè eò cum
oçtingentis sagittarijs, & ferè totidem velitibus de-
latus est. Cuius aduentu & spe subsidij, Præfectus
arcis, desperans iã rebus suis, & qui paulò post adi-
tum in arcem, nostris patefacere cogitaret, confir-
matus est. Noster autem Imperator, occasionem
Triumphij & Victoriæ sibi diuinitus oblatam na-
ctus, nequaquam dimittendam esse existimans, &
suis, qui vt honestè cederet, consulerent, & eo quod
perfectum esset contentus, se ac suos in aliud tem-
pus Reip. reseruaret non paruit, & explorato loco
vbi Begus cum suis subsedisset, selectis prius con-
fidentioribus, & ad constantiam & spem certæ vi-
ctoriæ excitatis, eò cursim per mediam flammam

tectorum incensorum contendit, atq; in Begum armatum quidem, sed tam repentinum nostrorum aduentum non expectantem, infestis signis infertur & ita vrget atq; instat, vt antequam ipsius sagittarij ad exauditum impulsus scutorum & crepitū plagarum accurssissent, maximam partem Centurionum & gladiatorum (Delias illi vocant) cæderet. Reliquos, omnino ad ducentos, imprimis autem ipsum Ducem nobiliss: inter suos, fortiter pugnantem, deiectum equo & grauiiter faucium, caperet. Quo tempore & equus quo vehebatur Begus, cum sella argentea magnifici operis & pueri symphoniaci, & ipsius muli atque tabernacula, omnia denique ornamenta, quæ primarius Imperator, & idem delicatus ad speciem & ad ornatum plurima circūgestabat in ipsius potestatem peruenerunt. Ipsum Begum multos menses comiter & honorificè, magis vt hospitem, quàm vt inimicum, domi suæ aluit. Postea quod & infirma valetudine esset, & senectute iam confectus, ad suos redire passus est: acceptis pro missione & redemptione, tricenis millibus aureorum. Ob eam rem fortiter, foeliciter, prospereq; gestam, à Cæsare Maximiliano ipse, & Iosephus L. Baro. à Turri & Cruce, de quorum ingenijs ea iam est apud omnes ordines existimatio, vt plurimum tribuatur ambobus, ampliss: & honorificentissimis verbis, collaudati sunt, & virtutis atque fortitudinis ergò, ad Equestrem dignitatem institutis solennibusq; cæremonijs sublatis

Ad quam non nisi præstantissimis, hoc est ipsorum
similibus viris aditus patet, & plurimis atq; perspi-
cuis fortitudinis exemplis ascenditur.

Paulò post, cum Præses Carniolæ discessisset ex
vita, eamq; amplissimã sedē dignitatis atq; honoris
vacuam nouo successori reliquisset, Archidux
Carolus Austrius &c. Imperij gloria præstantis;
idemq; acerrimus ingeniorum æstimator: Cui re-
centia huius ornatiss; viri in Remp. merita magna
& præclara, ante oculos versarentur; Haud ignarus
quantum in illo esset animi, quantum industriæ,
eum potissimum delegit, cuius authoritati, fidei &
prudentiæ, Prouinciæ sibi charissimæ & fidelissimæ
curam & gubernationem committeret. Idq; ma-
ximo, omnium ordinum, generum atq; ætatum con-
sensu sumã omniũ gratulatione coniuncto: Quod
& in ipsius maioribus similẽ dignitatẽ recordarẽtur
& eo Rectore omnia quibus & benè & quietè viui-
tur sperarent. Nec eos fefellit expectatio. Quamdiu
enim huic muneris præfuit, qui fuerunt anni nouem;
nihil nisi magnum atq; amplum de Reip. salute &
dignitate cogitauit. Atq; ad eò omnia sua studia om-
nem & operã & industriã, deniq; quicquid habuit
facultatis & virium, in eius conseruatione atq; am-
plificatione collocauit. Durior in suos, quàm ipsius
natura pateretur. Quas enim copias ijs relinqui
& suppeditari æquius fuit, eas in communem
vtilitatem, proprijs rationibus ac commodis Pa-
triæ salutem præferens, libenter prolixèq; contulit,

Qui-

Quibus singularibus & præclaris virtutibus se-
ptus atq; ornatus, tantū suæ & prudentiæ, & amo-
ris in patriam, omnibus bonis desiderium reliquit, vt
dissimulatis & apertis votis ac præcibus aliquem
ipsi & cognatione & moribus similem atq; parem
ad eam dignitatem, non desiderent solum, sed etiam
poscant & flagitent. Cum itaq; duorum munus sibi
vni commissum esse, & omnes nihil nisi præclarum
atq; difficilè de se expectare sentiret: insinuauit se
in consuetudinem cuiusdam Turcæ, & gratia qua
valeret apud suos, & celeritate consilij qua multum
nostris officere posset, clari. Eumq; propositis præ-
mijs, ex sua arca non de pub:æario depromptis in-
duxit, vt spe prædæ & rapinarum alliceret ad se ex
Kamengrado, Vduigna, Noui, Klutsho, Belaio, &
propinquis locis ad octingentos Turcas, eosq; nul-
lam perfidiam aut occultā machinationē de com-
mitone, & eodem itineris & periculorum Comite
suspicientes, ad constitutum locum, nempe in Insu-
lam Bihtsæam adduceret. Quo cum ventum esset,
noster hic Heros, qui comitatus duobus filijs le-
tissimis atq; ornatissimis adolescentibus, cum suis
copijs, post imminentem ei Insulæ montem se ab-
diderat, velitibus Coruaticis, studiosè id contendenti-
bus inuendi certaminis potestatem facit. Hi cupi-
dius ex speculis desiliunt, atq; in præcipientes & con-
fusos hostes, ita impetum faciunt, vt ipsorum pu-
gnandi cupiditate & intempestiuè commissa dimi-
catione, extremis spacium profugiendi suppeditatū

fit. Qui autem institerunt, partim cæsi sunt, partim
mortis & periculi metu, in aquam se abiecerunt. Re-
liqui quorum vitæ belli fortuna pepercisset, vincisti,
& comprehensi, circiter centum & quinquaginta,
& ad reditum, antequam cœtus dimitteretur, pro
cuiusq; merito ac dignitate, æqualiter & sine con-
tentione distributi. Hactenus perpetua quadam fœ-
licitate usus est. Quam præstare de seipso nemo po-
test; Deprecari à Deo Opt. Max. omnium bono-
rum fonte & capite debemus. Omnino, omnia de-
lata susceptaq; ita confecit, vt nostri sæpè metu, &
commeatus publici & priuati inopia perturbati, in
ipsius oculis, vultu, atq; promissis acquiescerent, ex-
pectationeq; remediorum sustentarentur. Hostes
verò, ad ipsius nomen & aduentum adhuc longè
distantis, terrore diffugerent: atq; non solum à suis
nefarijs cogitationibus desisterent, sed etiam con-
uentus dimitterent, præsidia etiam flagitiosè ac tur-
piter desererent. Sed nihil est in hac vita diu. Et ea
est nascendi & humanæ naturæ conditio, vt nemo
in perpetuū esse possit expers mali. Si modo mors
malum appellanda est, quæ pro patriæ salute, pro
nostra dignitate & maiorum amplitudine retine-
nda, conseruanda & augenda appetitur cum gloria.
Nihil itaq; huic Heroi accidit, quod non & multis
ante ipsum acciderit, & omnibus in lucem æditis atq;
que susceptis, quam diu hic ad momenta permuta-
bilis status rerum permanebit, semper & vbiq; im-
pendeat.

Constitutis deinde per interpretes pacis, aut Nuncios belli inducijs, Cæsaris iussu ab armis discessum est, sancitumq; amissione capitis atq; famæ, ne quis in hostem contra ius feciale & fidem publicam, quicquã aut obscure aut aperte cogitaret, aut moliretur. Non sunt tamen (ne hostibus, quibus & natura & voluntas & disciplina, sempiternam impunitatem atq; licentiam, & neglectiorem iusiurandi affert, nimium creditum videretur) omnia præsidia dimissa: Et rectè. Hostes enim fidei pub. desertores, magis ad vastandum omnia quocunq; sunt delati, quàm ad fortiter vincendū nati, quotidianis latrocinijs, prædis, rapinis, incendijs, trucidationibus, non clam aut dissimulanter: sed aperte & palam, ipsorum insatiabilem crudelitatem atq; iracundiam, quæ nunquã ab illis discedit, in nostrorū vitas atq; fortunas exercebant: Et perinde ac si pax cum illis constituta, pactio esset servitutis, & vt illi putant, desperatio victoriæ, ita quotiescunq; ipsis esset commodum, insultabant in nostros fines: incendebant tecta, omnesq; belli iniurias nostris crudeliter inferebant: & quod maximè est deplorandū, maximam partē, nostris militibus aut absentibus aut nihil eiusmodi suspiciōibus: Quod paci, sub qua omnes fraudationes, omnes insidiæ laterent, confiderent. Cum itaq; simulatione pacis, interitum & occasum Reip. nostræ quæri maxima nostrorū vicinorū itemq; nostra calamitate compertum esset: hostesq; natura & moribus perfidiosos & periuros, dies & noctes

per scelus & violationē publicæ fidei, de nostrarum
 prouinciarū exitio & pernitie cogitare: Concilium
 Murepontū indictum est, eoq; omnes ordines om-
 nium Prouinciarum Caroli Austrij & c. nostri hæ-
 reditarij domini, ad Id. August: adesse iussit: vt pro
 suo quisq; arbitrio, quid sentiret, & Reip. saluti atq;
 diuturnæ cōseruationi ocij atq; concordie expedi-
 re intelligeret, in illo cœtu conuentuq; celeberrimo
 liberè & absq; cupiditate exprimeret: Omnino, vt
 de cōmuni sententia, principes & ad id delecti viri
 statuerēt, & de domesticorū incōmodorum, si quæ
 aut in Remp. aut in priuatos erumperent curatio-
 ne, quid iudicarent: & de impendente patriæ ma-
 ximo periculo, vel potius interitu, quid existima-
 rent. Conueniunt frequentes ad diē ~~Legati~~ Legati AR-
 CHIDVCIS & c. curatores & interpretes ipsius
 voluntatis, atq; arcanarum ipsius voluntatum con-
 sortes & participes, quibus etiam hic noster, vir-
 tutis & honoris causa fuit adiunctus, in posterum
 diem aduocāt concionem. De omnibus rebus, quæ
 ad conseruationem & æqualitatem Reip. atq; iudi-
 ciorum pertinerent, ex Principis sentētia, & pro ip-
 sorum dignitate ac amplitudine elegāter & copiosè
 referunt. Nec reliqua ampliss: aduocatio, aut decori
 suo, aut suorum de se expectationi non respondet.
 Omnes ordine & certatim sententias in cōmunem
 utilitatem afferunt. Præter cæteros autem hic orna-
 tiss: vir, potestatem nactus, liberè & suo arbitratu
 dicendi quid sentiret (vt ipsum cum patre meo

familiarius colloquentem commemorare audiui) cum alia permulta se digna, verborum elegantia & consiliorum varietate abundantissimus, tum illa imprimis in medium attulit: Hostes nostra magis indulgentia, quàm ipsorum virtute victores, intactos & arrogantes, quotidie opinione latius sui Imperij fines, per iniuriam & facinus proferre: atque adeo de reliquijs Coruatia, exitioq; militum in praesidijs collocatorum acerbè & crudeliter cogitare. Habitatores omnis fortunæ ac loci viros & mulieres, repugnantes, crudeliter occidere: in seruitutem adductis, vincula sempiterna, & horribiles iracundiæ pœnas minitari: In quibus (quod acerbissimum est) maximam partem eripitur etiam spes libertatis: quæ sola homines morti aut perpetuæ seruituti adiectos consolare posset. Easdem omnium vitæ fortunisque vicinorum calamitates impendere. Quotidie in Coruatia, milites cæde misera, coniuges liberosq; acerbissima vexatione & seruitute, tecta & domos foedissima flamma, totam Prouinciam vastitate, & fuga incolarum interire: & hæc omnia propter periculi communionem, à vicinorum vita atq; tectis longè non abesse. Hostes quorum crudelitate omnis barbaria superata est, pacem non reconciliatione concordia, sed interneccione nostrorum comprobare, ob eamq; causam Coruatiam cunctam aceruis corporum, & interfectorum sanguine redundare. Nos contra vlcisci quidem hostium victorias, sed maxima diminutione militum, & cala-

& calamitate publicorum fructuum. Incumbendum itaque esse, ad Reipub. incolumitatem, circumspiciendæ omnes procellæ, quæ certò impendeant, nisi celeriter occursum sit. Hostium enim nefarios conatus opprimi sustendendo ac prolatando non posse. Denique, si vel quid sentirent, liberi decernere non auderent; vel, quod salutis omnium causa decreuissent, non subito cum spe magna institutum sit & constanter profecutum usque ad extremum, futurum esse (nisi Deo Opt. Max. provideat) ut paulò post, patriam iisdem tempestatibus agitatum & iactatam, cum dolore aspiciant; & periclitanti, ita ut cupiant & velint, subuenire non possint. Sese & pro ipsius debito, & pro malorum quæ impenderent magnitudine, omnem contentionem animi & corporis adhibiturum, ut appareat, ipsum sibi non parere, atque adeo de seipso cogitare desinere, & omnes cogitationes, omnes nervos & præmiorum & annuorum fructuum ad conseruationem sociorum & Ciuium conferre. Quamquam nullus ei, abhinc xxx. annos amplius, dies vacuus mortis periculo atque insidijs fuit: multò tamen alacrius in posterum, & quam diu vita suppeteret, omnia belli incommoda subiturum: omnes periculorum tempestates, pro Reipub. dignitate, & pro salute patriæ aditurum: Omnino, si se aliqua vis insperata & repentina hostium (quod sibi omnibus horis eam vitam ingresso immineret) oppressisset, suo se muneri & expectationi de se satis facturum, aut morte aut victoria. Interim dum

hæc disputantur, ex domesticis scriptoribus ac nun-
cijs intellexit, quinque præcipuos hostium Duces,
quos illi Begos vocant, in vnum conuenisse, & ad
eos quotidie maximos delectæ iuuentutis, ex inti-
ma Bosna concursus fieri. Aliud eos machinari;
Aliud specie & simulatione ostentare. Illud certò
sciri, tantam & tam diu collectam hostium mul-
titudinem, in reliquas Coruatæ arces, ipso rûmore
ac suspicione belli, magnam partem desertas atque
derelictas erupturam. Hæc & horum similia, non
per tenuibus vestigijs indicijsq; patefacta, sed aper-
tò suspicionis introitu, ad omnes intimas hostiû cogi-
tationes, subtiliter & eleganter, cû sensu etiam quo-
dam doloris ac desiderij, in Senatu exponit. Omnes
quotquot adfuerunt, ad communes fortunas con-
seruandas, & nostris propediem imminens acerbis-
simum incendium relinguendû excitat. Ad extre-
mum docet sese totam Bosnam armatâ, efferuescen-
tem in Coruatiam atq; erumpentem, ægrè repelle-
re, & cervicibus suis interclusam sustinere posse. Il-
liud constanter, liberaliter & prolixè affirmat: Se
aut suo periculo salutem Reipub. afferre cuperet:
aut si aliud diuinæ volûtati videbitur, sanguine suo,
explere odium inimicorû: hoc est, testificandæ suæ
in patriam, perpetuæ atq; debitæ voluntatis, extre-
mum spiritum in acie effundere. Itaque cum lon-
gior expectatio, & vel paucorum dilatio dierum,
multum nostris offecturâ, & hostium cogitatis iam
in actum erumpentibus, plurimum profutura vide-
retur.

retur: quod breue tempus, longum esse solet impa-
ratis: & hora affert, vel momentum potius, nisi pro-
uisum est, magnas sæpè clades, omnium sententijs
decernitur, vt maximis itineribus, in Coruatiam ad-
dimissa, & metu impendentis belli exanimata præ-
sidia, contenderet. Ille, quanquã se in discrimen ca-
pitis mitti videret, idq; in digressu longius quàm hu-
mana ratio patitur, animo prospiciens diuinaret:
tamen qui Senatui parere didicisset, suisque, ipsi-
us consuetudine molestè carentibus, succurrere
cuperet, nihil expectans, nihil tergiuersans, sine
recusatione, ac sine vlla mora discedit: & duos
tantum dies domi apud suos commoratus, dat se
in viam. Postero die Fraieturnum, vbi instru-
menta & suppellectilem haberet, maturè perue-
nit. Continuo ad omnes reliquos Duces, Præfectos
& Centuriones, quid in animo haberet, & quid eos
facere vellet, quàm diligentissimè perscribit, ad-
monetq; vt & sua sponte, & ipsius hortatu, ad ar-
ma properent, expeditiq; sint, vt postridie ad Bus-
dathscam arcem, armati conuenire, & ad omnem
euentum cum eo se coniungere possint. Ipse cum
suo comitatu, ad summam quinquaginta homie-
num discedit, nihil affirmans, multa quærens, omnia
timens, animoq; reputans, & exiguitatem suarum
copiarum, & multitudinem hostium, cum quibus
paulò post aut max. periculo totius Reip. de certan-
dum esset: aut nomen Imperatoris relinquendum.
Denique animo & vultu perturbator, quam ipsius

consuetudo ferebat: vt ad mortem inuitus trudi vi-
 deretur, atq; eò proficisci. vnde se rediturū non pu-
 taret. Vesperi xi. Cal. Octob. ad Tushillouichæū
 nobilem & cognitæ virtutis hominem diuertit. Ta-
 bernacula tendi & collocari iubet; Præmia etiam
 proponit ijs, qui teçta relinquerent, armatiq; in vi-
 cinis montibus, vnde comòdè aduenientes hostium
 copiæ, & à tergo incensarū villarū ardores conspici
 possent, sic excubarent, vt ei, donec omnia equitum
 & peditū accersita auxilia conuenissent, nihil impro-
 uisum posset accidere. Cum autem nihil de hostium
 consilijs vsq; afferretur, neq; nuncijs neq; rumoribus,
 incenatus cubitum discessit: vehementer inon-
 de sua quidem vita, sed de Reip. incolumitate, & si
 quid ei humanitus accidisset, calamitate sollicitus:
 vsq; adeò, vt sentiens curam ipsius defendendæ, apud
 se vnum excubare, nullam partem caperet quietis.
 Omnemq; spem & vitæ & mortis, in diuina volun-
 tate reponeret. Ne autem in tanto periculo, sibi &
 suis omnibus pposito, aut prudenter declinādo, aut
 fortiter propulsando indormiret, quodq; quasi
 præfagiret, hostium insperatum repentemq; aduen-
 tum, imperat, vt nocte intempesta, omnia ad futu-
 ram pugnam necessaria, præstò parataq; sint. Sur-
 git ipse ante lucem, & primo diluculo inambulans,
 crepitum tormenti inaudit: In Equum, Domini fu-
 turam calamitatem præsentientem, ob eamq; cau-
 sam retrectantem, celeriter & semiarmatus ascen-
 dit. Filium minorem natū,

Engelbert: quem pridie cogitatō (maiore natu Christo-
phoro, in quo summa elucet virtus singularis pie-
tas, prudentia, seueritas atq; iusticia, prouinciæ sibi
commendatæ Vicario constituto, qui mortuo etiam
patre in eo ipso honoris gradu per literas Archidu-
cis confirmatus est, domi relicto) ad periculi & ad
victoriæ societatem acciuerat, cunctantem, & equi
etiam quo vehebatur trepidatione, nonnihil com-
motum, ad spem & æquitatē animi extollit; iubetq;
esse sine cura, & à suo latere nusquam discedere;
aspectum etiam hostium non perhorrescere: Mor-
temq; (si Deo Opt. Max. visum sit, eum euocare ex
vita, & gladijs ipsorum interire) non defugere, sed
latū atq; gratias agentē oppetere cum gloria: Nihil
n. interesse. siue retrectes siue propes, moriendū om-
nino esse. Reliquos comites, F. V ueixlweg. Iu: Za-
ram, & Danielē Tethauū, nobiliss: Duces, & fortiss:
homines, itemq; cæteros assectatores & pedisequos
sua sponte, & ipsius præsentia animi erectos, exci-
tat tamen & in spem victoriæ inducit: aut si pro pa-
tria vnā cum ipso fortiter occumberent, sempiter-
norum, & æternæ vitæ præmiorum. Tum duo pa-
ria iuuenum deligit, quos max. sibi confidere exi-
stimat, & quibus breuiores & recōditæ viæ, vt vni-
cuiq; sua domus, notæ essent: eosq; præcurrere iu-
bet, rumoresq; excipere, & celeriter ad se referre.
Ipse cum cæteris ad eos contendit, qui dispartiti
erant in speculis, vt hostium aduētum significarent,
aut denunciatione, aut sublatis igrubus.

cauerunt eum è cursu, nescio qui ignoti homines:
inuitum quidem & multa suspicantem; tamen re-
uocauerunt, qui paucos hostes, incitandorū nostro-
rum ad dimicationem causa consultò antegressos
conspexerant. Cum his, summus Imperator, multa
quidem de ipsorum extremis comitibus cogitans,
& item suas copias mox aduolaturas sperans,
manus & ferrum ita contulit, vt & eminus conie-
ctione telorū, & cominus gladijs multos occideret:
reliquos iterum & tertium fugaret, auerteret atq; re-
pelleret. Interim reliqua hostium multitudo, omnes
solitudines persequitur, omnia diuerticula omnesq;
flexiones quærit, ne à nostris ex speculis, ipsorum
vestigia ingressionesq; animaduerti possent, & tan-
dem interfectis in itinere quatuor illis superius com-
memoratis, ad inuitum certamen atq; ad cædem suo-
rum adcurrit. Primum ad conspectum nostri Ducis
fortiter pugnantis insistit. Deinde immanibus &
inconditis sonis editis, vndiquaq; in eum impetum
facit. Neque tamen fortissimus vir animum di-
mittit: aut suæ filijue salutis cupidus refert pe-
dem, sed in vestigio, in quo postremum institit,
forti animo magnoque consistit, & sanguine
inimicorum respersus, Reipublicæ quàm suam vi-
cem magis tacitus deplorans, in medios hostes cu-
pidissimè infertur: atque à fronte, à tergo & à lateri-
bus circumseptus, hostium plagas ipsius vitam ma-
ximè appetentium, fortiter & expectat & decli-
nat. Omnino magnam in se vim & incredibilem
animum

animum, & non vnius hominis vires indicat: Cum
que nullum telum frustra conijceret, duos Nobilissimos Centuriones, vel potius teterrimas bestias, præter cæteros in se exultantes, ad necem vulneratos de Equis deturbat. Quorum vicem, & ipsum tantum scutorum, pilorum, gladiatorum, in se vnum intentorum, tam diu sustinere, ægrè ferens quidam primarius DELIA, Bego Bosnensi gratissimus, à tergo in ipsum, multorum vndiq; telis appetitum, cum ferro inuadit, eiusq; Equum defatigatione iam deficientem & præcipitantem impellit, & ita ferit, vt paulò post concideret, omnemq; ei defensionis facultatem adimeret. Hic confidentissimus vir, cum iam omnes adhuc speratæ salutis vias præclusas esse videret, hostem inimicum & naturæ & humanitati nequam interfectorem Equi, pedester interimat. Cuius desiderium, & ante oculos cædem, indignè ferens & vlcisci cupiens, seruus fidelis & spectator Domini necis, eum è manibus eorum, qui ipsum in conspectum Begi viuum adducere accelerarent, & inter se de gloria contenderent eripit: caputq; nihil magis cupienti, quam effusione sanguinis, suo decori satisfacere, seruitutisq; acerbissimas iniurias effugere, præcidit. Atque non modo de impunitate, sed etiam de præmijs cogitans, ad Begum in tabernacula defert. Qui (si multis ita referentibus credatur) tanta & tam insperatò oblata victoria exultans: tam verò Illustris, & vt ipse existimabat, aut deserti,

aut pro diti Imperatoris, quem viuum ad speciem
Triumphii, sibi præferri concupierat, acerbis-
simam mortem, moleste ferens, hominem si-
bi, cæteroqui charissimum, quod vitæ ipsius
non pepercisset, ad memoriam audaciæ sempi-
ternam, adque indignitatem facti testificandam,
occidit. Sed id verum ne sit an secus, parum re-
fert. Ego auditum à multis, non commemorare non
debui. Reliqui mortui Ducis comites & ministri,
partim cum gloria in acie occiderunt: partim inuiti
& multum repugnantes capti sunt. Inter quos est
ipsius filius, cuius antea meminimus, annos natus,
ad summam xx. & duos. Qui oblitus infirmitatis
ætatis, virtutis autem propriæ sui generis memor,
gladios hostium in suum caput vitamq; districtos,
non pertimuit. Multa antequam constringeretur,
duobus periculosissimis vulneribus acceptis, ætate
seq; maiora edidit. Parentiq; de se & de Rep. opti-
mè merito (quando in ipsius complexu vt cogita-
bat, expressum vitæ spiritum, aut in acie ante ipsius
oculos effusum edere non licuit, animasq; amborum
diuinas & immortales, in coelum vnde erant profe-
ctæ, vnâ deuolare) seruitute sensum moriendi, qui
ad punctum temporis durat acerbiorè, satisfecit.
Atq; simul & suo honori consuluit, & alijs sui simi-
libus proposuit, exemplum ad imitandum.

Ita Clarissimus sui ordinis vir, & inuictissimus
Imperator, cum prius hostiũ gladios videret, quam
quæ res esset, audisset, dum suos expectat, incidit in
eam

eam difficultatem, ut aduentantem hostium max-
exercitum collectum, ex veteranis & nostro more
instructis militibus, delectaq; iuuentute ex vltima
Moesia accita, expectaret inuitus. Cumq; sibi duos
gradus propositos videret, aut interitus, aut seruitu-
tis; maluit cum dignitate cadere, quã cum ignominia
seruire. Sic existimans, optatissimum esse vincere:
Secundum, pro libertate & dignitate patriæ, ad
mortem, si ita necesse sit, cupidissimè concurrere.
Reliquum non esse tertium, sed postremum omni-
um, periculi metu & vitæ cupiditate suscipere, ma-
ximam & tot ipsius rebus gestis indignam, fugæ
turpitudinem. Est enim non humanitatis, sed diuini-
tatis cuiusdam in homine iudiciũ pro omnibus gen-
tibus, si fieri possit, conseruandis aut iuuandis, ma-
ximos labores molestiasq; suscipere, mortem etiam
negligere: immitantem veteros illos Heroes, quos
hominum fama, beneficiorum memor, in cœlum
iustulit. Item non modò crudelem superbamq; do-
minationem, sed ignominiosam flagitiosamq; ser-
uitutem ferendam putare: Dummodo insistas, &
cum quibus certamen inieris, eos non relinquas:
Summa virtus est summa gloria coniuncta. Sed vt
redeamus vnde digressi sumus, & concludamus
aliquando, hostes inmemores humanitatis, cuius nun-
quam fuerunt participes, ipsorum inauditam cru-
delitatem exercuerũt, non solum in viuos, sed etiam
in mortuos: Omnibus enim præcipuis, capita à cer-
uicibus absciderunt; corpora mutilata, manca, &

nudata abiecerunt, concedentes eis humationem & sepulturam. Inprimis autem in ipsius nostri Ducis capite lacerando, & animos & oculos pauerunt suos. Primum enim ab omnibus certatim aspectū est; deinde ad filium captiuum ignominie & faciendi doloris causa delatum; vt & agnosceret, & uiuentis atque spirantis, cum dolore recordaretur, atque adeo, vt ad vulnerum sensum & contumelie aculeum, quem pati magnanimi viri difficile possunt, hunc etiam cruciatum hauriret acerbissimum in vita. Tum linteo obuolutum atque obductum Bego quocumq; se verteret, ad ostentationem victoriae & speciem Triumphī praelatum. Contra: istuc Diuino iam & in cœlum relato Heroi illatum dedecus, nostrorum de ipso ad omnia compita, & in omnibus circulis honorificentissimis prædicationibus, querelis & lachrymis, cumulatè compensatum fuit. Eo enim funestissimo die, quo nobis crudeliter ereptus est, ad vesperum, dissipatis iam hostibus, & cæde ducentorum nostrorum, qui initium conflicendi cum ipsis fecissent, & postea ad contentionem accurrissent: Itemq; captiuitate duorum millium, quos in excursionē, pugna & reditu comprehendissent, præter modum lætis: vndique concursus est ad locum prælij, quam diu Sol sua luce collustrabit terras, perniciosum & pestiferum futurum: atque ibi dispersa & diligenter conquistata corpora sublata, & honorificè inhumata sunt, maxima omnium quotquot adessent lamentatione,

interfectōrum autem sempiterna gloria, quacum
extremum vitæ spiritum, in conspectu sui Ducis
effundere maluerunt, quàm cum fortiter de ca-
pite & fama decertantem, & vndique hostium te-
lis avidissimè appetitum, flagitiosè relinquere.
Postea IOANNES Baro Aurspergius &c.
amplitude generis, laude ingenij, industriæ, cæte-
rorumq; ornamentorum omnium præstantissimus,
Imperatori mortuo, proximus dignitate, ipsiusq;
donec successum sit Vicarius, ablegat duos lectis-
simos adolescentes, qui ad Begum, impetrata impu-
nitate atq; licentia, de nocte adirent, ipsumq; suam
vicem salutarent, & studiosè deprecarentur, vt va-
rietatis fortunæ memor, filio captiuo tantum hu-
manitatis impertiret, quantum olim à patre ipsius
in Vsrembegum, in eadem atque pari seruitutis
condicione collatum, meminisset, atq; vt ipsius im-
becillitatis rationem haberet. Itemq;, vt comitatis
studiosus, quæ sui similibus viris maximè pro-
pria esse debet, patris caput, suis restituere, non re-
cusaret, sibiq; in maximi beneficij loco largiri, atq;
vnà cum reliquo corpore sepulturæ dari pateretur.
Cujus fama fortitudinis, & deprecatorū gratia cō-
motus barbarus, comior procliuiorq; ad facilitatē,
q̄ putaretur, & illud liberaliter spōdet, & hoc libē-
ter cōcedit. Sed vt suæ victoriæ, in qua ipse pluri-
mū spei præmiorum & gloriæ sempiternæ repone-
ret, aliquod indicium apud suos extaret, eiusque
præclari facinoris memoria, etiam ad posteros
propa-

propagaretur, concedendum sibi esse affirmat, ut
capiti pellem detrahere, paleaꝫ refertam, suæ
virtutis testificandæ, gratiæque sui Impera-
toris sibi conciliandæ ergò, Constantinopolim
mittendam curet. Itaque id subito fieri, & reli-
quum deprecatoribus tradi iubet, eosꝫ humaniter
acceptos muneratosꝫ ab se dimittit: Impertit etiam
mortuo Duci, præclarum virtutis, fortitudinis, &
antequam caderet, sumpti de suis intersectoribus
supplicij testimonium. Quod eò gratius esse debet,
quod ab hoste, & sua sponte immanit, & multifari-
am læso profectum est. Sed ut ad propositum red-
deam, corpus illustre, & rerum gestarum gloria
clari Ducis, ut reliqua omnia mancum atꝫ nuda-
tum, ipso die pugnae commissa, antequam se sol ab-
deret, Fraieturnum est relatam. Vnde pridie, cha-
ritatem patriæ non sensu suo, sed salute ipsius meti-
ens, eo animo erat profectus, ut, aut imminentem
ipsi pestem, & immanissimorum hostium Sicas, in-
ærumnosos & calamitosos Coruatos, institutas,
paratas & intentas, à iugulis ipsorum, victoria auer-
geret: aut, si fatum extremum venisset, atꝫ à Deo
præfinitum esset, ut exiret è vita, largiretur patriæ
suum sanguinem, lætusꝫ & agens gratias pareret,
venireꝫ se ex diuturnis tempestatibus, in portum
arbitraretur. Vbi & sensu molestiarum & acerbis-
simum, quas plurimas hausisset, in vita careret: & in
æterna & planè sua domo, in sempiternis volupta-
tibus, quas neꝫ verbis exprimere, neꝫ cogitatione

comprehendere possumus, viueret. Quatriduum
post, magno comitatu, & signis ad speciem luctus,
& ostentationem calamitatis præposterè prælatis,
Labacum in patriam allatum est. Quò eius honorifi-
centissimè, & vt ipsius dignitas, & in Rempub-
merita poscebant, inhumandi causa, omnes illius vi-
cinitatis Principes viri, & sua sponte, & amplius: Se-
natus admonitu pridie cõuenerant. Hi omnes, mu-
tato vestitu, publici luctus indice, maximo omnium
ordinum & ætatum virorum & mulierum, Ciuium
& peregrinorum concursu, hora diei tertia, ad por-
tam præstò fuerunt, præclarissimiq; atq; fortuna &
nostris vicijis calamitosi Ducis excellentiarum, hu-
manæq; imbecillitatis memores, ipsius corpus, præ-
clari & penè diuini animi receptaculum, maxima
profusione lachrymarum, externa testificatione
inclusi doloris, decem lectis, & nobilissimorum iu-
uenum, quibus etiam ego ad societatem adhibitus
sum, humeris sublatum, ad sepulturam profecuti
sunt, cui nullam iam aliam gratiam referre possent.
Deinde ipsius laudes publicè sunt commemoratæ,
& ad ipsarum recensitionem, nouus omnium fletus
excitatus: maximaq; vis lachrymarum profusa. Ad
extremum cum etiam caput à Bego impetratum in-
contionem esset allatum, yberioribus etiam omni-
um gemitibus, lugubrioribus querelis, & crebri-
oribus suspirijs, corpus est redditum terræ: Vbi ad
occafum & interitum eorum omnium quæ vide-
mus, requiesceret. Atq; hæc omnia (vt iam dictum
I est)

est) maximis omnium luctus & doloris significati-
onibus, suscepta & transacta sunt. Et certe imma-
nitatis fuisset, omnem humanitatem repellentis, tam
acerbo Reipub. vulnere, non intimis sensibus per-
turbari; idq; & sermone & vultu, collachrymatio-
ne denique non ostendere: Eiusq; morte non mœ-
rere, in cuius salute & vita, omnes boni, magnam
spem ocij & concordix reponerent. Cuius omnem
ætatem, in suæ Reipub. bellis consumptam esse me-
minissent, & in quo Dei Opt. Max. duorum Cæ-
sarum & Reipub. plurima & maxima beneficia &
iudicia recordarentur. Ad summam nemo un-
quam fuit, aut viuens, honoribus ad ipsum vltro
delatis, rerumq; pro salute communi præclare for-
titerq; gestarum gloria honoratior: aut mortuus
secundis omnium de ipsius virtutibus ac meritis,
sermonibus, amplissimi etiam Cæsaris & Archiducis
Caroli &c. testimonio celebratior, atq; haud scio
an à posteris, ei maiores etiã amplioresq; gratix re-
ferentur, atque illustrius præconium virtutum &
meritorum impertietur: de quibus verius & liberi-
us, absque inuidia & absque cupiditate iudicabunt.
Quanquam ei nullæ gratix, nulli honores, nisi iusti,
debiti ac necessarij haberi & referri possunt. Et
meherculè cum ob alia permulta, quæ libens &
breuitati studens prætereo, de maximè raro ho-
minum genere existimari debet, tum ob illa in-
primis, quod omnia sua ornamenta, omnes prosperi-
tates, omnia commoda, Deo Opt. Max. accepta
retu-

retulerit: Eiusq̄ præsidio in omnibus cogitatis, factis & dictis maximè confiderit: idq̄ in omnibus actionibus, quas aut priuatus, aut in Magistratibus gessit, apertè & palàm præ se tulerit: in manus ac potestatem conseruatoris hominum Dei, & eiusdem largitoris bonæ fortunæ, & in aduersa adiutoris, omnem suam spem, omnesq̄ cogitationes reponens. Quam diuini auxiliij implorandi formulam: **IN MANU DEI SORS MEA**, & quotidie crebris sermonibus vsurpare est solitus, & semper in omnibus signis adscribi curauit: Ea q̄ comite, Duce, & omnium consiliorum regula atque magistra, multa præclara in hostes, sibi ad diuturnitatem nominis gloriosa, multis locis cogitauit, suscepit atq; confecit, Ipsius autem æquitatis in potestatibus, fidei & integritatis in omnibus rebus, quibus societas hominum conseruatur: beneuolentiæ in suos; amoris in aduenas & peregrinos, liberalitatis erga omnes, itemq̄ comitatis reliquarūq̄ virtutum, testes sunt, non modo omnes quibus cum uixit, apud quos nomē ipsius in maxima & gratia est, & gloria, sed etiam exteræ gentes & nationes, quarum grati sermones de ipsius laudibus, de quibus nihil præter auditum habent, nunquam conticescent: Quid multa? hominem esse arbitror neminem eorum, quæ quotidie domi & foris geruntur, non omnino hospitem, peregrinū atq; rudem, quin nomē ipsius audierit: quin facta quoq; eius præclara, commemorare possit; Vt mihi magis timendum sit.

ne multas eius laudes meritas atq; debitas, aut inopia
 orationis prætermiſſiſſe, aut ignoratione reticuiſſe
 quàm ne aliquam in illum peregrinam & nouam,
 ipſius memoriæ, aut vobis ſpectatiſ. Barones & c.
 aſſentatus, excogitaſſe exiſtimer. Dabitur igitur hoc
 veſtræ humanitati, in qua paucos pares, ſuperiorem
 neminẽ habetis: itẽq; meo in vos ſingulari ſummoq;
 ſtudio, in quo quanquam multi mecum contendũt,
 omnes tamen cupiditate vobis gratificandi, & ob-
 ſeruantia erga vos facilẽ ſuperabo: vt hanc meam
 exilem, & nudam ab omnibus ornamentis lucubra-
 tionẽ, quotidianis meis ſtudijs & interpellationibus
 ereptam, atq; ab optimo animo vobiſq; deditiſſimo
 profectam, in bonam partem & ita accipietis, vt
 ego, omnia veſtra cogitata cum virtute & bono pu-
 blico cõiuncta, Deum imortalem fortunare cupio:
 voſq; ad extremũ exiſtimare, vt nihil, veſtri generis
 præſtantis: Heroi, nouum aut præcipuum accidille
 putetis: atq; hæc mortalia atq; exigua contemnen-
 tes: illa cœleſtia & ſempiterna cogitantes, ipſius vir-
 tutum admiratores, & imitatores factorum, id
 moderatẽ iam feratis, quod multos quietẽ
 & tranquillẽ, & tuliffe & ferre
 intelligitis.

Apoll Libero Baroni in Kallnprun et Sonobitz
etc Haereditaria successione Supremo Ducatus
Carniolae et Marchiae Slavonicae Venetoriae
Magistro, et primo Illustrissimi Comitatus Go-
ritianensis Capifero: Excellentissimi Archiducis
etc Consiliario, et Ordinum Carniolae Praef-
di etc [Subscript in dm Minn. Hof. v. 166.]